

A tűz (szenvedély és személyiség) karmáról

Kozma Szilárd: A tűz-karmáról

Amikor ezt a tanulmányt, éppen sikeresnek látszó asztrológus - családapaként először leírtam, úgy képzeltem, hogy máris az emberi életben elérhető maximálisan integrált, sértetlen szellemi- és kauzális öntudattal rendelkezem. Úgy éreztem, hogy a világ egyik legboldogabb embere vagyok, mivel éppen annyira szeret a feleségem, újból ahogyan én szeretem őt, és azt tapasztalhattam nap mint nap, hogy nem csak én vagyok erős és egészséges, hanem főképpen az akkor reggeltől estig mellettünk és körülöttünk, egymással - együtt játszó gyermekeink is. Két hét sem telt el az írás befejezésétől és életem legnagyobb, de ugyanakkor csoda számba menően kihevert családapai öntudati sérülését, sőt: traumáját okozta a feleségem számomra az által, hogy, miután titokban szerelmes leveleket kezdett küldözgetni egy közös barátunknak, a Szahadzsa joga misztikus gyakorlataitól elragadtatva, és annak a csíkszeredai oktatójába szintén „halálosan” belé szeretve, úgy döntött, hogy a családi életünktől eltérő, annál kényelmesebbnek és jóval rózsaszínűbbnek képelt jövődő szerelmi kapcsolata megvalósítása érdekében, valamint a Szahadzsa joga által hirdetett misztikus önmegvalósítás érdekében, elköltözik az otthonunkból, az őt szerelmes szívvel, a házasságkötésünk óta, magához mindig vissza váró és konkrétan is, vele együttlakni és vele együtt élni vágyó édesanyjához. Ráadásul, ezúttal már jogilag is rendezetten: a korábbi misztikus szerelmi örülete miatt és az anyja utáni beteges vágyainak a kielégítési vágya miatt másfél évvel korábban történt, család-elhagyása következtében lezajlott válóperünk következményeként, az ő gyámsága alá helyezett két kisebbik lányunkat is magával kellett vinnie.

- Mintha egy pallossal ketté vágták volna a lelkemet és az egyik részét apróra zúzták volna. Nem csak személyi – férji - öntudatomban és önérzetemben (Esetleg: hiúságomban, személyi becsvágyamban) lettem szinte egyik nappól a másikra maximálisan bántott, sértett és sérült, hanem elsősorban a teljes felelősségű, szép családos apai önérzetemben és tudatomban lettem csonka. Ezt a hatalmas különbséget csak azok érthetik meg, akik, hozzám hasonlóan a gyakorlatban is átélhették azt, hogy a több gyermekes családapai felelősség, igazából mit is jelent a maga spirituális teljességében.

Szerencsémre, meggyőződésemm volt, hogy az a sértetlen lelki és szellemi állapot, az, az abszolút teljesség- és egységélmény, amit a hirtelen beállt új családi katasztrófánk előtt néhány hétig átélhettem, újból elérhetővé válik majd egyszer, akár magamban, egyedül, akár egy igazi lelki-társsal, amennyiben valamikor a jövőben képessé tudom tenni magam a külső feltételek nélküli boldogsági állapot és az abszolút létbe integrált személyi tudat elérésére. Mivel viszont Mérleg-karmával is rendelkezem, igen fontosnak érzetem egy olyan élettársnak a megtalálását is, aki hajlandó lenne az összes irreális, családon kívüli és a családi egység feláldozása árán elérhető, egyéni (önmegvalósítási!) boldogság-képzeteiről, önző ábrándjáról, illetve az irreális ábrándokat őrző lelki titkairól és az élettársi árulás útján elérhető egyéni boldogság megvalósítási lehetőségének a rémeszméjéről lemondani. Metafizikai szempontból ugyanis (vagyis a kauzális realitásban) az Igazság és a Boldogság fogalmak jelentése azonos. És a Boldogság, csakis a Jin és a Jang, a Feminin és a Maszkulin ősprincípiumoknak a belső (öntudati, önérzeti) és a külső (Párkapcsolati: szerelmi, és lehetőleg: szexuális) kiegyenlítődése által jöhet létre. A hatás visszahatás törvénye itt is működik: spirituális szempontból, vagyis a teljes értékű megváltás megvalósítása szempontjából csak az lehet jó szülő (anya, apa), aki képes a párkapcsolati harmónia megvalósítására és csak az lehet jó szerető, aki felelősségteljesen szerető szülő is tud lenni. Ezt viszont lehetetlen elérni a bennünk „égő” tűz-elemnek a kezelési képessége kialakítása nélkül: a konfliktusoknak a jótékony tisztító hatásának a megértése az elfogadása és megértése nélkül. Illetve az elfojtott, vagy kikerült és emiatt balesetszerűen máshol és máskor kirobbant konfliktusoknak (a pusztító tűznek) kirobbanó és pusztító természete megértése nélkül.

Az igazi (tényleges) igazság tehát nem más mint a teljes kiegyenlítődési lehetőség útján megvalósuló egység megértése és megvalósítása. És ez az egész lényedben és sorsodban megvalósuló, teljes kiegyenlítődéson alapuló, egység-élmény nem csak, hogy felszabadít (Jézus), hanem boldoggá is tesz! Eközben és ennek ellenére, a hamis egység, vagyis, mind a külső ámitás, mind az önámítás, vagyis a csalás és az öncsalás, a titkolózás és a titok-örzés ideje alatti ábrándozás erősen a karmádkhoz köt és egy életre a vezekléssel teli sorsod rabszolgaságába taszít, amelyben a teljes értékűség öntudat és a szabd önérzet állapota soha el nem érhető. És csak akkor szabadulhatsz ebből a hazugság-szövevényes pokoli sors-állapotból, ha előbb felébreszted magadban az igazság-vágy tisztító tűzét, aminek következtében elég energiára tehetsz szert ahhoz, hogy magadnak maradéktalanul bevallod és mások előtt is nyíltan felfeded a csalásaidat és feladod az összes, korábban féltve őrzött, önzésből fakadó titkodat, ha tehát teljesen elégeted a sötét lelki szemetedet. És a tűz éppen arra való, hogy az összes lelki és szellemi és ideális szemetünket elégezzük általa. Mert ha te nem égeted el a szemetedet, akkor rettenetes tragédiák útján elégeti majd a sorsod. – De akkor is, a tragédiák (személyi és anyagi veszteségek) hatására is, benned és általad, és nem kívüled kell elégnie ennek az önzésedben gyökerező, sok gyökerű, külső boldogság-elérési reménykedéseid titkok- szemetének!

Azzal viszont, hogy a mások sorsát és jövőjét is negatívan befolyásoló nagy csalásaidat és hazugságaidat be nem ismered és fel nem feded, hanem azokat megtartod titokban, egyenesen a Vak Szemétegető Tüzes Sorserőkre bízod azt, amit te kellene tudatosan elvégezzél, és menthetetlenül kiszolgáltatod magad ezen sorserők véletlenszerű és önkényes hatásának. És ezzel a, a személyes felelősségnek a személytelen sorserőknek való átadásával, az lesz a baj, hogy a személytelen – külső – szemétegetéssel, esetleg az egész lelked is a megsemmisüléshez vezető pokoli útvesztőbe kerül. Aki tehát nem arra használja a szenvedélyeinek a tűzét, hogy a titkos lelki szemetét elégezzék, hanem éppen fordítva, a szenvedélyek tűzét a hazugságainak és csalásának és titkos vágyainak az álcázására és

megvédésére, vagyis az önzése megvédésére és utólagos tovább-rejtésére és letagadására használja, annak a lelkét a személytelen szemétkető Szaturnuszi sors-erők szét marcangolják, előbb - utóbb.

Az, hogy nem csak testünkben, hanem érzéseinken és öntudatunkon keresztül, a lelkünkben és szellemünkben is sérülékenyek (megséríthetőek) vagyunk, és, hogy nem csak testünkben, hanem a lelkünkben és a szellemünkben is könnyen sérülteké válhatunk, egyesek számára természetes, hiszen ha a testünk sérülékeny, miért ne lehetne a lelkünk és a szellemünk is séríthető, és miért ne válhatna a bennünk levő lélek, vagy a szellem is sérülté? Holott a jelenség nem természeti, hanem természet feletti! Egészen pontosan: természet előtti. Az első sérülés ugyanis nem a természetben történik meg, hanem az „egekb”, magyar ember számára: a mennyekben. És az például, hogy már az első, mozgási képességgel, illetve irány és sebességváltoztatási képességgel rendelkező földi lények, az áthatolhatatlan páncélzattal rendelkező dinoszauruszok is, „képesek voltak”; a sérülésre, csak következménye és földi-anyagi tükre (leképeződése, anyagi megvalósulása) annak, hogy valami iszonyatosan nagy sérülés ment, illetve meg végbe folytonosan az abszolút lét kauzális dimenziójában, magában az abszolút létben is! De nekünk, embereknek, nem csak azzal kell számolnunk, hogy ennek a primordiális és egyetemes (kauzális) sérülésnek nyoma van a természeti létezésben is, hanem az egész teremtésnek a legfontosabb értelme és célja, vagyis a teremtés rendeltetése, tehát maga az egyetemes MEGVÁLTÁS is, arról szól, hogy miként lehet megszabadulni az elsődleges tudati sérüléstől. ‐ Hiszen, az egyetemes tudati rehabilitációnak a szükségességéről, vagyis: az Ős-Lilith által megsértett abszolút tudatnak a sérülés-mentessé változtatásáról szól az egész életünk!

Azzal, hogy a Lilith gyűjtőnéven nevezett kauzális ősjelenség (Vagyis a még több és „tökéletesebb”; boldogságra, az un. még abszolútabb állapotra, tehát az eleve létezőnél még erősebb, még nagyobb ‐ tágabb és ugyanakkor koncentráltabb egységre - tehát a még nagyobb rendre, az egységesebb, harmonikusabb, értelmesebb, boldogabb, stb. állapotra, vagyis un. más- állapotra - való összavárgás.), megbontja, szétzilálja, szétrobantja, stb. az abszolút létet (Lásd a Lilithről szóló tanulmányom bevezetőjét), nem csak az történik, hogy az abszolút lét-tudat részei örvényleni kezdenek és antagonisztikussá (ellenségessé) válnak, és a szét- és lebomlott lét-törödékek és lét-állapotok megzavarodnak, és így az egységes egyetemes léttudat is elveszíti az abszolút egységét, mivel annak egy általunk felbecsülhetetlen része milliárd és milliárd apró öntudat-szilánkokra bomlik, hanem egyben az is történik ezzel az abszolút lét- és tudatbomlással (És ez logikus!), hogy az Abszolút lét ezzel meg is sérül! Többek között ennek az abszolút (Isteni!) léttudat-sérülésnek a helyrehozását és helyre állítását is hivatott szolgálni az egyetemes megváltás néven ismert egyetemes kiegyenlítődé ‐ a megváltás - örök folyamata (A kaotikus létzavar és léttragédia megszüntetésének a céljával és rendeltetésével együtt).

Nilván, hogy ezt az egyetemes sértett lét-állapotot, ezt a sértettséget is magukban hordják születésükkor, sőt: már magzati megfogásuk pillanatában, azok a lények, akik ennek az egyetemes megváltási ‐ kiegyenlítődési trendnek a földi megtestesülései: az emberek gyermekei és az öntudatukat elnyert felnőttek. Vagyis: magunkban hordjuk már születésünktől fogva azt a feladatot, azt az egyéni programot, hogy ezt a sértettségi állapotot értsük meg, oldjuk fel, és változtassuk át teljesség-tudati állapotra, változtassuk át abszolút integrálódási képességgé, vagyis integrációs törekvéssé.

Abszolút rendeltetésünk és életfeladatunk alapján, és az szerint tehát, mindannyian eleve a lényünkben hordjuk ezt a kezdeti sérült állapotot és magzatként a léttudat-csiránkban ezt a sérült emléket, majd felnőtt tudatunkban ezt az egyetemes karmikus sértettséget, úgy mint velünk született egyéni sérültség-tudatot. Arról nem csak én írtam több, az egészségről, illetve a betegségi okoknak a leleplezéséről és feloldási lehetőségéről szóló tanulmányomban, hogy az orvostudomány által gyógyíthatatlanként kezelt, un. vele született betegségek, vagy a hiányzó, vagy pluszban levő szívrrel, testrésszel született gyermekek sérült állapot, akárcsak az épen született gyermekek korai halála, vagy életre szóló károsodása, mindenképpen az őket szülő (öntudatukban sérült) édesanyáknak a fogadás előtti időszakban az átlagosnál intenzívebben átélte, mély-tudattalan érzés- gondolati és képzeletvilágában történő, de ugyanilyen finom személyi struktúrák szintjén elfojtott, többnyire a saját nappali éber tudata elől is elrejtett, szélsőséges gyűlölet- és haragérzeteik (Vagyis: önkéntelen személy, sors, és istenellenes gyűlölködéseik) következménye! Nos, ezekben a végzetes egyéni haragvásokban és gyűlölködésben testet öltött szellemi sértettségek, vagyis: tudati sérülések (Az illető személyek által ártatlannak, de jogosnak képzelt, csendes neheztelések) sem táplálkoznak másból, nem erednek máshonnan, mint a fent említett egyetemes (abszolút) sértettségéből. Pontosabban: ezek az egyéni képzeleti, gondolati és érzelmi szinten jelentkező, nehéz-egyéni, vagy csoportos (nemzeti) sorsellenes haragvások, fenekedések (sors-ellenes neheztelések, duzzogások, depressziók), az egyetemes sértettségnek az egyes egyénekben intenzívebben jelentkező megnyilvánulásai.

Azok a személyek tehát, akikben ez a szilánkokra bomlott egyetemes léttudat intenzívebb sértettségi állapotban jelentkezik, mint másokban, az un. Tűz-karmával született személyek. (Sorsképlet szintjén: nagyon diszharmonikus Nap, illetve a Sárkányfarok, vagy Lilith jelenléte valamelyik tűzjegyben, vagy Tűz-házban.). Persze, ez még egyáltalán nem jelenti (És önmagában még semmiképpen nem jelentheti!) azt, hogy minden tűz jegyű karmával rendelkező nő, szükségképpen fiziológiai, vagy pszichiátriai - pszichológiai rendellenességgel sújtott (sérült), vagy esetleg eleve halott, vagy idejekorán meghaló gyermeket szül a világra! Ehhez ennél sokkal több kell. Például: ugyancsak jól terhelt (Anyai ági örökletes programok szintjén sokszorososan megpakolt!) Víz- és Levegőkarma, és persze, olyan „megfelel”; neveltetés (Pl. rendkívüli agresszivitásra, de még inkább agresszivitást elrejtő és elfojtó gyávaságra nevelés.), ami ennek a tűz karmának a természetes következményeit és felszíni megnyilvánulásait (A megfelelő karmikus hajlamokat), ahelyett, hogy oldaná, vagy kiegyenlítené, elfojtva és lefojtva, még inkább erősíti és folytonossá teszi. Kiváltképpen a sértettségi érzést és tudatot.

Gyakorló (Kizárólag horoszkópértelmező, és nem a gyakorlatban irreálisnak bizonyuló, tehát nem visszaigazolatlan,

spekulatív elméleteket tanító.) asztrológusi tapasztalataim szerint, minden személyi horoszkópnak minimum három, vagy négy, maximum öt, egymástól jól megkülönböztethető, de egymással többé – kevésbé szorosan, illetve áttételesen (analogikusan) összefüggő karmikus motívum-köre van. Ezekből kettőt, természetesen a Lilith és a Sárkányfarok nevű karmikus pontok jelölik, a másik kettőt az egyiket a többnyire negatívan fényszögelt Nap jelzi a mellette álló, általában azonos jegyben található és többnyire negatívan fényszögelt bolygókkal együtt, mint az én esetemben is (Skorpió), vagy más, általában a karmikus alakzatok (Pl. T-kvadrát, vagy Lándzsahegy alakzat) valamely csúcsát képező bolygók körül található, és ugyancsak negatívan fényszögelt, többnyire azonos jegyben, vagy földházban álló bolygók. Ilyen gócpontból általában egy szokott kialakulni, de lehetséges két ilyen gócpont is, egyazon sorsképleten belül és akkor a karmikus motívumok száma akár ötre is nőhet. De van úgy is, hogy az Ég alja nevű, a négyes földház csúcsát képező kardinális ponttal együtt álló és ugyancsak többnyire negatívan fényszögelt bolygó jelzi azt, hogy a vizsgált személy spirituális struktúrájának (mély tudattalan érzés- és képzeletvilágának) az egyik legrejtettebb zónájában olyan negatív spirituális késztetésekre való hajlamok (misztikusan: energiák) lakoznak, amelyeknek a napfényre hozatala nélkül, illetve azoknak a leleplezése és pontos behatárolása – értelmezése nélkül, az illető személy képtelen lesz a sorsát beváltani és megoldani. Az un. kínai asztrológia által szolgáltatott információk nagyon pontosan utalnak ezekre a rejtett karmikus motívumokra, amelyeknek a jellemzőit meg találjuk az un. európai módszerrel elkészített sorsképletnek a fent említett, de kevésbé szembe szökő sors-motívumaiban.

És létezik még egy másik, erős asztrológusi figyelem-összpontosítás és sok tapasztalat nélkül egyszerűen észre vehetetlen és kideríthetetlen (negyedik, vagy ötödik) karma-lehetőség is, arra, hogy az un. nehéz sorsprogramoknak a negyedik fő motívumát felgöngyölíthessük, az úgynevezett rejtett karmikus sorsmotívum, amire az azonos jegyhez tartozó asztrológiai erőtereket és erőtereket alkotó asztrológiai szimbólumoknak a személyi sorsképletnek (az asztrogrammnak) a különböző, más karmikus sorselemek által fontossá tett zónájában való negatívan fényszögelt elemei jeleznek. Ilyen a volt feleségem (Kozma Emőke) horoszkópjából kiolvasható, kevert Skorpió és Vízöntő-karma, amit a sorsképletében csak akkor érzékelhetünk, ha figyelembe vesszük azt, hogy amellett, hogy miközben a Rák-Lilithje a Skorpió gyakorlati megvalósulási életkorét megtestesítő VIII. házban áll, a Skorpió Ascendense mellett, a XII. házban (Többek között a karma-feloldási lehetőségek házában) és ugyancsak a Skorpióban található a teljesen negatívan fényszögelt (És nem utolsósorban a Naptól és a Holdtól kvadrátolt) Uránusza. – Miközben, a Skorpió un. jellegzetes uralkodó bolygója, a Plútó, a Vízöntő gyakorlati életkorét megtestesítő XI. házban áll és még csak nem is önmagában, hanem éppen a Marssal (A Skorpió másik uralkodója) és a Vénusszal együtt! És mindezt, az első látásra, asztrológiailag is csak „szétszórtan” észlelhetően, de a gyakorlott asztrológus által, végül is egyben látott negatív Skorpió-Vízöntői motívumot megerősíti, a Vízöntő másik uralkodójának, a Szaturnusznak a teljesen negatív állapota, amely éppen a negatív Merkúrral áll együtt.

Be kell vallanom őszintén, hogy ezt az áttételes Vízöntői motívumot, csak azt követően fedeztem fel, hogy a saját Levegő-karmámat (Mérleg – Lilith) kezdtem vizsgálni, annak hatásaképpen, hogy a feleségem, sehonnán nem eredeztethető, még pityergősen is, Őrült fúriává és saját gyengeségeitől való kétségbeesésében dühöngő sárkánnyá változva, több hónapon át, kétszer is szét akarta rombolni a négy egészséges és jól nevelt gyermekeinkkel együtt alkotott, az átlaghoz hasonlítva, messzemenően harmonikusnak és addigélé egységesnek mondható családunkat. Persze, ahhoz, hogy az addigélé általában inkább szerényen vissza húzódo természetű és inkább hallgatag volt-feleségem, vízöntői fordulattal fúriává – sőt: utólag tudtam meg, hogy titokban az engem hátulról késsel leszúrni készülő, potenciális gyilkosommá - tudott változni, még egy sértettségi karmára is szüksége volt, amit a sorsképletében éppen a Skorpió - Uránusza által támadott Oroszlán Napja és Holdja, valamint a félig Kos- félig Halak Sárkányfarka jelöl.

De nem ekkor fedeztem fel az un. áttételes karmikus motívumok létezését, hanem jóval korábban, amikor egy látszólag Mérleg – Ikrek és Szűz problémás sorsképletben egyértelműen kimutattam a rejtett Skorpió karma elemeit, és ez által meg találtam egy, a magyar kultúra és szellemiség számára, spirituális szempontból nagyon fontos személyiség végzetes (Halálos!) betegségének az igazi (kauzális) okait, és ez által hozzá járultam az illető személy életben maradásához. A leggyakoribb viszont a Rejtett Ikrek-karma, ami akkor is szembe szökik, ha egy sorsképletben feltűnően (gyanúsán!) sok az együttállás, illetve a bolygóknak, vagy(és) az un „kétszínűsége”, vagyis az egymás után következő konstellációk, vagy házak közötti határhelyzete.

Nos, az én édesanyámnál (A Táltos Bolond c. regényemben játékosan: Szegény Édesanyámnál!), sértettebb személyt el sem kell képzelni! Már kisiskolás korában, a Gyergyószentmiklósi apácák által irányított zárda-iskolában Nyafinak nevezték, hiszen a VI. házában álló, teljesen negatív Skorpió Napjával, Merkúrával és Vénuszával, mi mást tehetett volna, mint a megváltás-ellenes permanens irritációnak panasz-hangot adni, vagyis az újjászületés elleni spontán fenekedés magatartás kultuszát űzni? Szegény sértetten született anyám tehát, pedagógusnak készült, de végül, az igazi mestersége a VI. házban álló negatív Skorpió-bolygóknak megfelelően, a folytonos betegeskedés lett. Velem is, állítólag két hétig vajúdott (A spirituális struktúrámnak megfelelő kozmikus időponthoz képest, két héttel korábban kezdte meg a vajúdást, a szüléstől való mély-tudattalan félelmében.), úgy, hogy a családi-barát szülész-orvos végül már készült engem az anyám méhén belül felnégyelni, annak érdekében, hogy az anyámat megmentse, mivel minden, az anyám méhéből való időnapelőtti kiugrasztásomra – kizavarásomra! - tett tudományos kísérlet csődöt mondott, és akkor, állítólag, „fogtam magam” és magamtól csendben kicsusszantam. Az orvosi üdvözlésem is ennek a sértett anyai hangulatnak megfelelő volt:

„ - Az apád Istenit te hóhérfajzat, nem elég, hogy az anyádat így megkínóztad, ráadásul még fiú is vagy!” – Anyám ugyanis, egy „édes kicsi Beáta-Mártának való babát várt, nem egy 4,5 kilós fiút. Hát persze, hogy – az anyám fia lévén – , ha fizikailag ép testtel és szervekkel is, de igazából a papucskormány alá nem törhető bádogos-mester nagyapámra már a házasságuk első hónapjaiban megsértődött úri nagyanyám „jogos” sértettségét (Ő ugyanis abban nőtt fel, hogy az édesanyjának sikerült az édesapját betörnie és a családi boldogság útján azt irányítgatnia), ha áttételesen is de ezt a sértettséget örökölve, én is lelkiileg

sértetten érkeztem, eme szép fogadtatásom által is illusztráltan.

Persze, nem csak a születési körülményeim jelzik az egyetemes karmikus örökségre ráakódott sérültségi örökséget, hanem sorsképletemben a Skorpió-Napom és Skorpió-Merkúrom, valamint a Mérlegben álló Lilithem és Marsom által támadott és az Oroszlán Ascendensemmelel együtt álló Plútóm is. És ha ez nem lenne elég, veleszületett sérült lélekre és szellemre utaló asztrológiai ómennek, hát tessék megnézni: ez a ravasz, abszolút negatív Mars és Lilith – páros amely mind az Oroszlán- Plútót, mind a Skorpió-Napot (És Merkúrt..) támadja két irányban, egy - egy félkvadrattal, meredeken szemben áll a Kosban (Ugyancsak tűz jegy!) álló Holdammal, ami hat darab negatív fényszöggel rendelkezik, semmi mással. De az, hogy a szellememben és nem a testemben érkeztem sértetten a világra, nem jelenti azt, hogy ennek akár fizikai, akár pszichikai szinten bárminemű jele lett volna, azon kívül, hogy ameddig édesanyám el nem vált az anyai nagyapámhoz hasonlóan betörhetetlennek bizonyuló édesapámtól, majdnem folyamatosan beteg voltam valamivel. Vagy ha nem, akkor, vagy petróleumot ittam, vagy bolond-gombát ettem, vagy mosáshoz használatos marószódát fogyasztottam, mindig életveszélyesen. És mindezek ellenére, később, az óvodai ünnepeken, majdnem minden főszerep az enyém volt nagycsoportos korunkban. (- Azért írtam többes számban, mert hirtelen eszembe jutott, hogy azok az óvodáskori jó barátaim - és későbbi osztálytársaim -, akik ezt a főszereplő képességemet igazolhatnák, éppenséggel már halottak...) Jó intelligenciával indultam tehát, de a sorsképletnek megfelelően, éppen az édesanyám volt az, aki a majdhogynem végzetes sérülést a szellememben, a szerinte nagyon is felelős cselekedetével beidézte: annak ellenére, hogy – ugyancsak sérült pedagógusként, aki a háború miatt nem diplomázhatott és adminisztrátori munkát végezve - reggeltől estig dolgozott, vagyis gyakorlatilag semmilyen lehetősége nem volt arra, hogy engem megtanítsa, ha nem is románul, de legalább arra, hogy miként kell önállóan tanulni - az első osztály első percétől román tannyelvű osztályba íratott. És ezzel az óvodában általában mindenben főszereplő, tehetséges Szilárdkából, „elev szlőbőnog la únvcötúrő” (gyengécske a tanulásban) lettem, majdnem egész iskolai pályafutásomra (Érettségi előtt ébredetem rá a román és a francia irodalom, majd a filozófia szépségére) gyengécske tanulónak maradtam.

Többen kérdik, hogy a metafizikai jellegű tanulmányaimban miért csak a sors negatív aspektusait írom le, miért nem írok a szépre és jóra kiéhezett emberi lelkek számára biztató és felemelő, szép és pozitív dolgokat is. Miért nem írok részletesen pl. az egészséges (A jelenben éppen cigányosra lebarant.), nyugodt és csendes gyermekeimről? - A válaszom nagyon egyszerű: Azért mert azt szeretném, ha mindenkinek csak ennyire egészséges, nyugodt és csendes gyermekei lennének, de ha ezekről, a következetes és metafizikai szempontú nevelés nyomán elnyert kvalitásaikról írnék az olvasókat megható és szülői szívmengető sorokat, azzal nem segíthetnék hozzá senkit ahhoz, hogy ilyen egészséges és ténylegesen is, nem csak képletesen, Isten áldását megtestesítő „kényelmes” gyermekeik lehessenek. Illetve, hogy az olvasóim legalább olyan egészséges szülei – és ez által, az ők megváltás-képességeiknek a kiváltó-serkentő, hosszú távon gondolkodni képes beavatók - lehessenek a gyermekeiknek, mint amilyenek mi voltunk a feleségem családdrombolása előtt a mi, négy kis okos hercegnőnknek.

Az Tűz- Karmával született személyek leglátványosabb problémái (Figyelem: Nagy és fontos különbségről van szó: nem a Tűz- természettel született személyek problémái!), egészen pontosan: tűz-karmás személyeknek a környezetüknek okozott „pofonegyszerű” sértési és sérülési, illetve sértettségi problémái közismertek, mivel azokba a legkönnyebb bele botlani. És persze, a legkönnyebb mindannyiunk számára azokra panaszkodni, azok fölött biztosan ítélkezni: a legalpárabb és sokszor a legirracionalisabb önzésre alapuló ösztönös megnyilvánulás, a túlzott intolerancia és gyakran a kegyetlenségig is elmenő közönyösség mások bajával, problémáival, kényelmetlenségével, stb. szemben. Vagyis: a teljes empátia-hiány.

Csak mostanában találtam meg annak a magyarázatát, hogy azokban a hetvenes, nyolcvanas, sőt: kilencvenes években, amikor mi tényleg sokkal, de sokkal rosszabbul éltünk, mind anyagilag (gazdaságilag), mind morálisan (politikailag) a magyarországi rokonainknál és ismerőseinknél, miért ismétlődött meg menetrendszerűen mindeniknél ugyanaz a jelenet: Amikor nagy nehezen útlelélhez jutottunk, és a román-magyar országhatáron végre túl jutva, velük találkozhattunk, ők szánakozva megkérdezték, hogy mi, egyáltalán hogyan bírjuk „ezt a szörnyűséget”; majd, amikor bele lendültünk volna a Ceausescu- diktatúra embertelen jellemzőinek az ecsetelésébe, az ötödik mondat után félbe szakítottak és ők kezdtek el nekünk panaszkodni és csak áradt és áradt belőlük a panasz az akkori aktuális magyar-valósággra, amitől mi éppen, hogy hasra nem estünk és mi minden egyes alkalommal úgy maradtunk tátott szájjal, és hápogtunk, vagy némán hallgatva az ő panaszait, próbáltuk fel fogni, hogy milyen bajuk is lehet? Holott, nekik akkor a kamrájuk és a hűtőjük teli volt, lakásuk, autójuk volt és szabadon jártak nyugatra, miközben nekünk az számított nagy szerencsének, ha Mo-ra, Kelet-németországba, Csehszlovákiába és esetleg Lengyelországba két évente elmehettünk! – Azért történhetett ez meg állandóan, mert a magyarság a Nyilashoz tartozik, illetve, azért, mert ezzel együtt, a Jézusi megváltás-tanoktól messze távol álló, sőt: azokkal homlokegyenest ellenkező korrupt európai kereszténységnek a vérfürdők árán való „elfogadtatása”; óta, és még inkább Trianon óta, a magyar talán a világ legsértettebb nemzete! Arra, hogy ennek a nemzeti sértettségi és sérültségi nemzeti-tudatnak a kialakulásában a nagybátyát (Koppányt) felnégyeltető Vajknak, a későbbi István királynak, de még inkább az ő rendkívüli ambíciós anyjának mekkora és milyen szerepe volt, nem itt találok ildomosnak kitérni.

És persze, a tűz-karmás sértettséggel együtt él a túlzott tolerancia és a már – már naivitásnak és ostobának ható engedékenység és farkasvakság a saját lelki gyengeségeikkel szemben, és minden színpadias meghatódásuk ellenére, ugyanez a farkasvakság és érzéketlenség él bennünk, a mások sérüléseivel, sérülékenységével, illetve sérült állapotával szemben. Az ember csak ámul és bámul, ekkora önszereteten és önbizalmon alapuló gátlástalanságon és hiteltelenségen, és egyszerűen még csak szóhoz sem tud jutni, nem csak a

tűz-karmások folytonos, vagy csak időnként feltörő, lehangolóan „szabad” megnyilvánulása miatt, hanem a saját reakció-képtelensége miatt is! El se hinnénk, hogy ezek a másokat olykor szemrebbenés nélkül lehangoló személyek mennyire sérültek a belső, lelki és szellemi világukban, és tulajdonképpen azért csapnak akkora nagy felhájtást önmaguk körül, hogy ne kelljen érzékelniük az annál is nagyobb belső bizonytalanságukat, csonkaságukat, vagy a spirituális sivárságukat Hamvas Béla szavával élve: senkiségüket. – Ha nem tudnánk, hogy semmi másról nincs szó, mint a belső, spirituális sérültségüknek a reflexszerű, külső kompenzációjáról, folytonosan haragudnánk rájuk, így viszont vagy fel-fel lázadunk időnként ellene, vagy mindössze legyintve nevetünk „ezeken”; a furcsaságaikon, mindaddig, amíg a bőrünkön, vagy a sorsunkban nem vagyunk kénytelenek érezni azok kényelmetlen és bosszantó, vagy az általuk éppenséggel tudatosan indukált sértő hatásait.

Ritkábban ugyan, de megfelelési kényszerek, vagy alárendeltségi komplexusok és személyi függőségek formájában, előfordul mindennek a szöges ellentéte is, a többnyire külső felhájtás nélküli, szerény és sokszor megható sértettség, az un. csendes neheztlenség. Ezek az önérvényesítésre és önképviselésre, önrendelkezésére és igazság-kivívásra igazság-érvényesítésre képtelen, igazi sértett személyek: a népi szóhasználat által élehetetleneknek is nevezett féltékenyek, a feltűnően óvatos gyávák, a mimóza-lélek és a nebutásvirágok, a visszahúzódkók, a légynek sem ártó, kezdeményezés-képtelenek, a csak nagyon rejtetten és nagyon titokban, a lelkük legmélyebb és legrejtettebb zugaiban stratégiázó gyáva Kuttyák (Kos-karmások) és életükben csak egyszer fellázadni, felbődulni vagyó fogatlan Tigrisek (Oroszlán-karmások), a nyeríteni is képtelen, kehes próbamének, és meddő kancák, vagy a mindig kismemizett, lajtos heréltek és szomorú bányalovak (A mások lelkiismeret furdalását a pusztá létükkel is kiváltó, és akarva, vagy akaratlanul, de mindig a külső morálra játszó Nyilas-karmások.). De itt, és egyedül csak a tűzkarmánál, létezik egy harmadik kategória is, a magukról, illetve sértettségükről finoman megfedkezni óhajtó, általában másokért, mások jó létéért és mások jogaiért és az második tüzes fajtának az első általi elnyomása elleni nemes harcokba lendülő lovagok és lovagnők, illetve az általában az első által elnyomott és jogfosztott és kifosztott és kizsákmányolt második fajták fájdalomain és nehéz helyzetén politikai akciókkal, vagy karitatív gyűjtésekkel és elosztásokkal segíteni akaró és tudó, általában különleges képességekkel rendelkező, tetterős nemesek. – De, sajnos, ők sem jelentik a sors (magváltás – kiegyenlítődség) logika szempontjából az arany közép – megoldását, mivel, amint mondja Hamvas Béla: az ember csak azt teszi meg kívül, amit belül fél, vagy lusta elvégezni, és amint én is írtam a mondat elején, ez a sok nemesség is, csak arra jó, hogy a külső jó tettek ragyogása elföldje, az annál félelmetesebb belső gyengeségekkel és sértettségi állapottal való szembenézési gyávaságot. Hiszen másokért, mások jogaiért és jólétéért nem csak, hogy sokkal könnyebb harcolni és sikra szállni, mint a saját meggyőződésünkért, hanem jobban is áll. Nem azért harcolok az igazságért, mert meg vagyok győződve arról, annak érvényesülnie kell mindenképpen, hanem mások nevében és érdekében...

Az asztrológus nem egy ilyen esettel találkozhat, amikor egy - egy ilyen nemes lélek azzal a kérdéssel és kéréssel fordul feléje, hogy mondaná meg, ennyi jótett után, miért megy az illetőnek egyre rosszabbul, miért nem jön ki utólag neki semmi, miért nehezedik számára az élet, miért romlanak el körülötte – sorsában – egyre gyakrabban a dolgok?

- Hát éppen azért, mert nem a saját személyes dolgát végzi, vagyis, amiért nem a saját, személyes életfeladatai felvállalása által gyarapodik szellemben és gazdagodik lélekben, hanem a mások sors-feladatának a könnyítésével szorgoskodva, ostoba igyekvésével el veszi még azoktól is a fejlődési lehetőséget, nem hogy a saját életfeladatai beváltása – beteljesítése által, esetleg ő is fejlődne és kiegyenlítődségre érne

Történt, hogy a 2009 augusztus második felében, a nyári táborhelyünkön, ahol a volt feleségemmel még egy kicsit pihenni és a sátoralvás és a fürdés segítségével, erősödni maradtunk a tábor vége után, és ahol nagyon reméltük már, hogy néhány napig legalább, nem jönnek újabb flekkensütő, sörözgető, borozgató, cigizgető, magukat és egymást, modern népi gépi zenével szórakoztató turisták – Ezek ott általában hétvégeken szoktak megjelenni. -, amikor megjelent a szigeten legalább két száz, minden féle – fajta sérült személy (Nem csak mozgássérült, hanem agysérült személyek is és mindkét nem és a gyermeki korosztály és a középnemzedék, valamint az idős korosztály képviselőit.) azzal, hogy a mai napon ott rendezik meg az évi horgászversenyüket. Azt, hogy mindenféle – fajta testi sérült személy példásan szervezeten és rendezetten (És ami még ennél is fontosabb: olyan, maximális környezet-tisztelően és környezet-védően, hogy a szemetüket és a sörös – vodkás palackjaikat – üvegeiket folyamatosan a tavak partján hagyó, sőt: azokat gyakran még a tavakba is bedobáló, nem-sérültek magasan szégyellhetik magukat mellette!) horgászott a sátorhelyünk környékén, mindjárt észre vettük. Hiszen még az artikulálatlan hangkiadással kommunikáló agysérültek is horgásztak, ki önmagában, ki a kísérője (többnyire valamelyik szülőjükkal) segítségével. Régi, jó ismerősök is voltak közöttük (Egy kiváló újságíró, akinek nem rég amputálták a lábát, egy nálam fiatalabb, de a mi gyermekeinkkel egy idős gyermekekkel rendelkező, szintén nagycsaládos férfi, akit már a Keresztény Szó tudósítójaként jobb kar nélküli állapotban ismertem meg, és maga a halászszereny győztese is, akit éppen itt, a tavak mellett ismertünk meg néhány hete, mint szenvedélyes horgászt. De itt volt a lépcsőházi szomszédunk agysérülten született gyermeke is.), ezért egyáltalán nem maradtunk mi a körön kívül, sőt: a rendezvényi listára is felírták a neveinket. – Bízattam is az intéző-lányokat, hogy lehet tőlünk példát venni mind a gyermekszám, mind a névadás tekintetében. – és, bár nem halásztak, a mi gyermekeink is, mint részvevők, kaptak a végén egy – egy olyan ügyesen elkészített kisméretű plüss-játékot, amivel azóta is együtt alszanak.

Szóval, ahhoz képest, hogy éppen csendre és nyugalomra vártunk, majd, ha a csend s a nyugalom a sokadalom miatt el is úszott még egy napra (Egy, az édesanyja által kísért, nagyon jóképű fiatalember pl. kizárólag magas frekvenciájú artikulálatlan hangok kibocsátásával fejezte ki végig az érzéseit és óhajait.), akkor legalább a hirtelen és váratlan jött, sok sérülttel, de főként a mentális sérültekkel való –; Máskülönbön egyáltalán nem

kellemetlen! – kényszer-együttlétünk kauzális okait próbáltam megfejteni. Nagyon sokszínű élményben volt részünk ugyanis ez alatt a pár óra alatt, olyannyira, hogy nem csak délután, amikor elbúcsúztak és nem csak este és éjszaka, de még másnap is erősen foglalkoztatott a téma. Egészen pontosan, azt igyekeztem megfejteni, hogy a tükröződés és a rezonancia törvénye szellemében is, mi volt az isteni üzenet számunkra ebben a zajosnak zajos, de végül is ártatlan és még egyszer el kell mondanom: a természeti környezetre nézve példásan ártalmatlan és természet-kímélő, néhány órás „társaságunknak”?

Miután a sérült versenyzők által itt felejtett rengeteg kishalnak, azt a részét, amit nem adtunk táplálékul a vendéglőt őrző kutyáknak, másnap megsütöttük és megettük, ledőltem a konyhámból napozónak kihozott régi perzsaszőnyegünkre napozni, még mindig a felejthetetlen együttlét spirituális üzenetén merengve. Az, hogy születésemtől fogva, szellemi sérültkén érkeztem a világra és a román iskolának köszönhetően anyanyelvi ismeretek nélküli flótásként sokáig lelki sérült is voltam, teljesen világos volt számomra, hiszen erről szól az egész beavatási regényem. Sőt: nekem is van egy kis testi sérülésem, amit még az asztrológusi pályám kora-hajnalán szereztem egy karate-edzésen, ahol úgy eltört a jobb kezem kicsi uja, hogy a doktorok két műtéttel sem tudták az egymásra szaladt csontokat egymással szembe helyezni és ezért azok félig egymásra csúszva forrottak össze a hajlatban, amittől nem tudom ezt az újamat behajlítani. A harmadik műtétet már nem vállaltam, mondván, hogy ettől én még jól tudok minden félélt csinálni, egyáltalán nem zavar semmiben. Picit vékonyabb mint a másik, de mivel az összegyógyulása után megedzettem, sokkal erősebb is. Ez viszont, az akkori szellemi körülmények között, amikor eltört a Merkúr-ujjam logikus volt, mivel én a racionálisabb csíki és Székelyudvarhelyi magyaroknak kezdtem un. metafizikai előadásokat tartani magyar nyelven az Elta keretein belül, tehát az első spirituális oktatóim „metafizikainak” nevezett, de valójában csak misztikus nézeteik szerint, és ez kibékíthetetlen konfliktusba került bennem a Hamvasi művekből elsajátított, és a mérnöki végzettségem által igényelt racionalitással. Vagyis, logikus, hogy akkor a Merkúr- újamnak nyomósan meg kellett sérülnie, mivel mind a lelkemben, mind a szellememben erős konfliktusok dúltak a számomra már akkor világosan áltatónak és ámítónak minősült, Eltás misztikus tanoknak a hirdetési kényszere és a racionális meggyőződése, mérnöki tudásomra alapuló, végső-igazságkutató alapállásom között.

Ezzel a kisújnyi sérültséggel tehát, nem lehetett kielégítő magyarázatot találni a sorsüzenet megfejtéséhez. Azzal viszont igen, ami 11 éve komolyabban is kezdett gyötörni: A Medárda születése után annyira begörccsölt a jobb oldali hosszú hátizmom, amely valahonnan a lapocka alól (Vagy fentebből?) indul, és ha jól sejtem, lenyúlik a fenékizmokig, sőt: talán a combizmokig, hogy már akkor a felcser barátaim rendszeres masszírozására szorultam. Akkoriban annyit megfejtettem, hogy ez az inkább jobb oldali hátizom-kilazulási képtelenségem, az Oroszlán ASCENDENSEM ALATTT álló, Skorpió-Nap és Merkúr és Lilit, és Mars és Hold által is támadott Plútóm által jelzett, felnőtt tüzes személyiségem és a nem éppen könnyen megfejthető Isteni igazsággal való, szellemi és lelki konfliktusaim, a földi ésszel nehezen feldolgozható külső és belső – háborúzásaim miatt van. Mert, amikor több év múlva is, még mindig azt kellett tapasztalnom, hogy Emőke, a rengeteg pozitív bizonyíték (egészséges gyermekeink, könnyű megszülése, stb.) ellenére is, mindig csak a jövője miatt aggódik és afelel bizonytalankodik és kételkedik, és emiatt ő majd mindig rossz kedélyű, és ezzel, a rossz kedélye által jelzett sorsellenes agresszivitásából eredő, önkéntelen negatív anyai finom-energiaáramoltatásával folytonosan megbetegíti a gyermekeket is, sőt: még az ő szellemi fejlődése érdekében általam beszereltetett interneten is, inkább csak csettel és idegen férfiakkal fél-szerelmes levelezésekre bocsátkozva, ellenem komplottál, bizony sokszor össze zavarodtam az Oroszláni – Nap-tudatomban (Ascendens) és hátulról támadva érezvén magamat, képtelen voltam ezt a bal agyfélteke által irányított Oroszláni izmot kilazítani, olyannyira, hogy az idén már profi masszírozó segítségét kellett kérnem. Csak ennek a hatásaképpen, majd furcsa módon, a magyarországi (Pécsig nyúló) autózásaim hatására engedett ki ez az izom, de a szüntelen kifelé való figyelmet követelő tábor-tartás miatti felelősségérzet hatására újból begörccsölt, és éppen ennek a kilazításban szorgoskodtam - reménykedtem, amikor megjelent körülöttünk a sok sérült.

És így, a szigetre napozónak hozott, kopott konyhai perzsaszőnyeg sima (alsó) részén, a hátamon fekve, és a magától kilazulni képtelen hátizmom középrészét (Rák zóna!) a szőnyegen átütő apró föld-domborulatokhoz és fűcsomókhoz nyomogatva, ébredtem rá arra, hogy ez az izom, már évek óta, a kezdeti bénulási határon innen működik. Hogy tehát, nagyon kevés választ el évek óta attól, hogy magam is ténylegesen sérültté váljak, hiszen, ha az ön figyelő, ön-értelmező spirituális éberségem hosszabban lankadna, és ez a fontos Oroszláni izmom egyszer csak elindulna a végleges begörccsölés útján, soha nem tudnám kiszedni abból! Lám, az újságíró ismerősöm is, aki korábban még teniszezett is, annak érdekében, hogy a két évtizede jelentkező érszűkületét vissza fejlessze, mindössze elvakart két apró sebet a lábszárán és máris gangréna lett belőle, amit az orvosok nem tudtak kikezeleni, és végül, az egyetlen megoldás a lábának a lábszárától történő amputációja maradt! (Utólagos bejegyzés: egy fél évre a találkozásunk után, amikor én még arra koncentráltam, hogy sértettségemben ne gyűlöljem annyira meg az életem legfőbb megvalósítását, a négy gyermekes családjukat minden gyakorlati ok nélkül, csupán a várható szerelmi élmények reményében szétbontó volt-feleségemet, hogy attól elrákosodjak, vettem a hírért annak, hogy ez a diktatúrában sikeresnek számító, sőt: általam akkoriban irigylésre méltónak talált, luxus- életet folytató, újságíró meghalt.) - Hát persze, hogy még mindig sérült vagyok én is, hiszen sors-sértettnek érzem magam még mindig: éppen a múlt héten írtam egy levelet a helyi lap azon rovat-szerkesztőjének, amelyik megjelentetett a regényemről egy írást, hogy igen is, sértettnek érzem magam, amiért a 16 éves alkotói munkám után, csak arra értékelte az egészet, hogy megtudható lesz-e valamikor belőle, hogy igazi nevük szerint kik voltak azok a szekus besúgók és ügynökök, akikről a regény XI fejezetben írtam? Hogy igen is: sértettnek érzem magam amiért, nem csak hogy semmi lényegest nem írt és közölt a regényemről, azon a néhány soron kívül, amit egy általam korábban írt könyvtájékoztatóból (szinopszis) kimásolt, hanem még a regény tulajdonképpen mondanivalójának, azt a pár sorsos ismertetését is elhanyagolhatónak vélte átvenni, amit beékeltem a besúgókra és ügynökökre feltett kérdésére adott válaszomban...

... – ... És akkor, ettől a felismeréstől, hogy én is sértettnek neveztem magam, az Oroszláni testrészemnek a

földkupacok segítségével való masszírozgatása – nyomogatása közben, bevillant a MEGVILÁGOSODÁS, A KULCS, A SZELLEMI ÉRTELEM: ugyanaz folyik és az történik tehát velem ezen tűz-karma a szinten is, mint amit megírtam a Levegő-karmáról szóló értekezésemben, amit ugyancsak a korábbi hét valamelyik napján fejeztem be. ADDIG KAPOM A KÖRNYEZETEMTŐL A NEGATÍV VISSZAJELZÉSEKET, ADDIG SÉRTEGETNEK TEHÁT, végső soron többnyire teljesen akaratlanul és önkéntelenül – tudatlanul - is az emberek, amíg - Ha ugyancsak önkéntelenül és öntudatlanul is -, de én is sértettnek érzem és gondolom, vagy képzem magam!

Itt is, ez esetben is, ugyanarról a rendeltetés szerinti karmikus jelenségről és misztikusnak képzelt - Holott az egyetemes törvények szempontjából teljesen logikus. – sorsmechanizmusról van szó, mint amit leírtam a Levegő-karma esetében: A külsőnek tűnő, un. objektív valóság csak és csakis addig sérteget - De egyre elképesztőbb ütemben és súlyosságban! -, amíg teljesen rá nem ébrednek arra, hogy nekem, akárcsak az egész emberiségnek, az, az egyik legfőbb életfeladatom, hogy az önreflexiómban (a magamról való gondolkozásomban, képzeletemben és érzetemben) a sértett állapot képzeiteit és érzeteit feloldjam és megszüntessem! A tűz jegyek kapcsán, de különösen az Oroszlán kapcsán, sőt: még a Vízöntő által megtestesített szellemiség kapcsán is, több alkalommal leírtam, hogy az életünk egyik spirituális célja, az univerzális öntudatnak a felépítése és kialakítása, és, hogy ezt lehetetlen csonka, illetve éretlen és érleletlen, vagy durva (túl exponált és mesterségesen fel fűjt, tehát lehengerlő, magától elragadtatott, agresszív, vagy éppenséggel visszahúzó, tehát csonkán félénk) individuális öntudatra építeni. Hát most ki kell egészítenem, illetve el kell a tézist azzal mélyítenem, hogy sérült individuális tudatra, sérült öntudatra meg amúgy sem lehet univerzális létudatot építeni! A cél tehát, a személyi tudatnak az összes lehetséges sértettségektől (karmikus sértettségektől és az élet során szerzettektől – kapottaktól) való megszabadítása, megtisztítása.

Sokszor van úgy az ember, hogy azt képzeletben ért és tud valamit, miközben valójában nem tudja és nem érti. Így voltam én azzal, az Egyiptomi Halottak könyvéből származó allegóriával, ami szerint, a megvilágosodott halott emberek lelke, bizonyos túlvilági próbatételek és vizsgálatok (megmértetések) után, egyszer csak ott találja magát Hórusz főisten előtt, ahol kiveszik az ők lélek-szívét és egy olyan mérleg egyik serpenyőjébe teszik, amelynek a másik serpenyőjében egy tollpihe áll. Amennyiben a szív lenyomja a tollpihét, az illető lélek nem juthat be a mennyországba. Tudni illik, úgy képzeltem, hogy én már tudom, hogy mi lehet az, ami a lélek - szívet súlyosabbá teheti a tollpihénél, de éppen ezért, még nem is tartottam magam alkalmasnak arra, hogy egyelőre ilyen megmértetés elé tétessék az én lelkem, nem gondoltam elég mélyen bele ebbe a spirituális allegóriába. Úgy képzeltem, hogy ez a lélek-szív könnyülés csak akkor következhet be, amikor az életfeladataimat elvégeztem becsülettel, és már Rékát is, aki most még három és fél éves, ha nem is a felnőtté válás utolsó lépcsőjéig: 21 éves koráig, de minimum az érettségi előtti időszakáig elvezettem. Csak most értettem meg azt, hogy éppenséggel nevelhetnék még Réka után három gyermeket is, a szívem úgy is nehéz maradna, amennyiben nem sikerül minél hamarabb megszabadulnom mind a velem született sértettségtől, mind attól a rengeteg sértettségi-érettől és képzettől, ami éppen a Tűz-karmának (Hamis öntudati determinációknak) köszönhetően engem ért attól a naptól kezdve, amikor egyszerűen nem értettem, hogy Cornelia tanító néni, miért engem büntet, amikor ártatlannak tudtam magam, és miért azoknak a román osztálytársaimnak ad igazat, akikkel verekedni kezdtem, miután az iskola folyosóján, - Ahova ki voltunk csapva két, számomra érthetetlen nyelven megtartott óra között szünetelni -, kiverték a kezemből az anyám által pakolt zsíros kenyeret.

Abban a pillanatban, ahogy ezt ott, a földre terített kopott perzsaszőnyegen megértettem, eszembe jutott, hogy három évvel korábban, abban a szűk körű nyári táborban, amit a volt feleségem édesapjának a Hargita lábánál fekvő vityillója udvarán tartottunk, Dénes Mária és Dénes Albert barátaink, előadást tartottak az agy és a gondolkodás kifejlődéséről, valamint az emberi gondolkodás jellege és az emberi agy fiziológiai felépítésének az összefüggéséről. Akkor, előadás után, azt találtam mondani, a jelenlevőknek, hogy én szeretném megtalálni az agyamban azt a zónát, amelyből azok a hibás impulzusok érkeznek a gerinc menti, hosszú hátizmomhoz, amitől az képtelen az ellazulásra és a pihenésre, illetve amitől ez az állandósult hibás kontrakció miatt, már a jobb oldali gerincsigolyáim is, bizonyára el kezdték egymást szorongatni, ami tudvalevőleg a kezdete a gerincsérvnek. Akkor úgy gondoltam tehát, hogy amennyiben meg találnám azt, hogy a személyi tudatom hatására, az agyvelőmnek melyik „tájékaró” érkeznek a folyamatos görcsöt parancsoló hibás impulzusok a hátizmomba, arra rá meditálnék és azzal ki tudnám szedni az esetleg már el is kezdődött hátgerinc-sérülési betegségből magamat. Sokat beszélgettünk és vitatkoztunk akkor arról, hogy ez lehetséges-e, illetve, hogy melyek lehetnek azok a téves Oroszláni reflexek, illetve a személyi mentalitásbeli és tudattalan képzeletbeli – léltátomásbeli - hibák, amelyek a gerinc menti Oroszlán – izmomat nem engedik kilazulni. Az igazi választ viszont akkor nem kaphattuk meg, hiszen az sem jutott még akkor eszünkbe, hogy az, az ōs-ok, amely az Abszolútum teremtésre kényszeríti, éppen az abszolútumnak a Lilith által előidézett abszolút-sérült állapota, amit, az abszolút tudat, az anyagnak az információ-tükrözési és információ-tárolási képessége miatt lehetségessé váló, megváltás segítségével (A szétfaricskálódott abszolút elemeknek az egymásközi kiegyenlítése segítségével), kísérel meg folytonosan megszüntetni. Következésképpen, amint sikerülne nekem is legalább bizonyos mértékben feloldani, meghaladni és esetleg meg is szüntetni a mélytudattalanom legmélyebb rétegeibe bevésődött sértettségi, bántotti képzeteket, akkor, a baloldali hátizmom is újból képessé válna a kilazulásra. Sőt: esetleg a több mint két évtizedes párkapcsolati sérüléseim alatt tönkre ment, vagy esetleg már hiányzó izomszövetek is regenerálódhatnak.

– Hát ez még a jövő zenéje, mondtam magamnak a tűz-karmás megvilágosodás perceiben. Egyelőre viszont, a legnagyobb aktuális életfeladatom, a családom ellátásának a biztosítása és a gyermekek gondozása – nevelése mellett, hátizmom működésétől függetlenül is, a mélytudattalan képzeleti világomban megbúvó önérzeti sérüléseket, a gyermekkori, kamaszkori, fiatalkori és felnőttkori öntudati sértettségi képzeiteimet kell nagyon – nagyon mély és nagyon intenzív meditációk segítségével, valamint a hétköznapi viselkedési minták figyelése és tudatos kijavítása segítségével felosztatni. Akkoriban én, az életem egyik legboldogabb és szellemileg

legbiztonságosabbnak tűnő napjait éltem, és álmomban sem sejtettem, hogy az irányomban nagy szerelmet mutató (Megjátszó?) feleségem már a család szétrombolásának a tervét forgatja a fejében.

Amint mindezt így, aznap és másnap erről az újabb felfedezésemről a naplómban írva és mind a részleteket, mind a lényegi jelentéseket tovább gondolva és az elgondoltak alapján a meditációimat gazdagítva, és persze, a feleségemmel és Dénes Alberttel is, akivel akkoriban gyakrabban találkoztunk, a témáról elbeszélgetve, tudatosítottam magamban, mindjárt harmadnap és negyednap, azt kellett észlelnem, hogy a környező világom már nem is akar többé sértegetni, illetve, hogy olyan helyzetekben, amelyekben korábban a különféle emberek egyértelműen „a keményet” játszották velem szemben, teljes jóakarattal és előlegezett bizalommal fordulnak felém és egyértelműen a kreatív együttműködési, illetve a segítségi szándékukat jelzik. ‐ Éppen úgy, mint amikor az Elta első misztikus leckéinek a hatására, mind csak az általuk istenített misztikus és mágikus egyetemes szeretet-erejével „töltekezve” jártam és keltem a világban ... ‐ Bizony, bizony, rég észrevettem azt is, hogy ami után, egy - egy ilyen komoly karmikus problémámat sikerül magamban ‐ előbb az eszemmel: a rációmmal, majd az öntudatomban is - átvilágítanom, a nem szorosan a sorsomhoz tartozó külvilág sokkal hamarabb reagálja azt le pozitív módomban, mint például a szervezetem, amely éveken át építgette magába az illető karmára jellemző negatív mentalitásoknak megfelelő betegségeket.

Az ember azt képzelné, hogy az un. objektív külvilág, amely a számunkra ugyancsak befolyásolhatatlannak látszó, un. objektív sors-mechanizmusai szerint járja az útját, sokkal később reagál a mi belső változásainkra, mint a saját szervezetünk. Holott ez egyáltalán nem így van. Szinkronban történik az Egész! A külvilágnak sokkal könnyebb pozitívan, vagy amikor éppen a polaritás törvénye érvényesül sorsselemeink között a leginkább: negatívan lereagálni egy ‐ egy jelentős belső tudati és képzeleti változásunkat, mint a sok éven keresztül rongálódó sejtjeinknek teljesen kicserélődni. Valószínű, hogy a külvilágnak ezt a látható gyors reakcióját észlelve, született meg az a misztikus közhely, miszerint amennyiben te egyetlen határozott (Később nem visszavonandó, vagy visszavonható!) lépést teszel az Úristen felé, az tízet tesz meg az te irányodban. A baj csak az, hogy spirituális tudatlanságunkban és hibás tájékozottságunkban, illetve: karmikus befolyásoltságunkban, ezeket a pozitív Isteni lépéseket mi az esetek ötven százalékában negatívaknak érzékeljük. Persze, hogy én is negatív Sorsfordulatnak érzékelttem három héttel később a titokban végzett önmegvalósítási (Szahadzsa) Joga gyakorlatoktól elragadtatott, majd megszállottá vált feleségem hirtelen történő család-bontását, holott ez által, az épen erősödő félben levő egészségem menekült meg a felettem való, rejtett uralkodási vágyát és misztikus családi vágyát fel oldani képtelen feleségem által fenntartott folytonos finom-energia blokációtól. A tizenegy éve tartott spirituális háttá-támadástól.

És persze, ezen a megfigyelésen alapulnak az un. agykontroll-sikerek is. Természetes ugyanis, hogy az agykontroll technikák segítségével történő, konstruktív irányú képzelet ‐ és gondolat átrendezésnek azonnal meg jön a pozitív visszahatása, még akkor is, ha ezek az átrendezések nagyon felszínesek, és a legtöbb alkalommal még csak meg sem érintik az illető személyek valós (gyakorlati) élet- és sorsfeladatainak a megismerését és mély-tudatosítását. De, mivel a civilizált emberiség legnagyobb része tűz- és levegő-karmával rendelkezik (Fény és személyiség-ellenes, illetve maszkulinitás - ellenes anyai ági örökletes programmal rendelkezik.) első sorban, az agykontrollzásnak sikerül ezt a külső ellenségképzetekre alapuló, férfiasan racionálisnak tűnő, tudományos gondolkodást és képzelődést valamelyest felpuhítania, és a probléma megoldások gondolatkörét, vagyis az illető személyek spirituális figyelmét, az ellenségeskedés és az ellenég-képzetek köréből a spirituális megoldások irányába terelnie. Persze, a látható külső sikerek ellenére, ezzel lényegében még egyáltalán nem oldódik meg és nem oldódik fel egyetlen sorsmotívum sem. ‐ Sőt: van amikor a sors még jobban összebonyolódik, hiszen természetes az is, hogy az agykontroll hallgatók a Lilithjük és a Sárkányfarkuk által jelzett karmikus készletük szerint alkotják meg a boldogság- és a boldogulási képzeteket, és azokat akarván materializálni ‐ megvalósítani - az agykontroll-technikák segítségével, azonmód neki is fognak „megnyerni az életüket” eme tudományos mágiázás megváltónak látszó módszereivel. Holott mi nagyon jól tudjuk Hamvas Béla nyomán és a saját asztrológusi gyakorlatunkból, na meg családapai tapasztalatainkból is, hogy: „A nehézségeken nem az Isten könnyít, hanem az ördög.” (Szegény volt-feleségem is, úgy képzelte, hogy az ő lelkét hosszú éveken át gyöttrő családon kívüli szexuális-szerelmi élmény-szerzési vágyaitól majd a mennyei kellemes érzéseket kiváltó joga gyakorlatok segítségével fog meg szabadulni, az önuralmat és áldozatot követelő, és bizony, egyáltalán nem kellemes, spirituális vezeklések: keresztényi auratisztítás helyett. ‐ Hiszen az ismertető honlapjukon is az áll, hogy ezek a kellemes érzéseket keltő gyakorlatok feleslegessé teszik a vezeklést és más keresztény öntisztítási gyakorlatot.) Minimális agykontrollzó személynek jut eszébe azt programozni pl., hogy kapjon elég lelkiert ahhoz, hogy a családalapítás életfeladatát, amely helyett tíz vagy tizenöt éven át személyidegen sikereket vadászott (Sok pénzt hozó mesterség, vagy diploma, karrier, fitt-állapot, különlakás, álmautó, és ezekhez illő szerelmi társat is, persze.), végre teljes mell- és váll- szélességgel felvállalja. Hát nem! - Egészen biztos, hogy ahelyett újabb és újabb külső sikerek elérését programozza az agykontroll-osok nagy többsége.

Holott, ugyancsak az asztrológusi tapasztalat szerint, a tűz karma (Általában Oroszlán és Nyilas témák)- és levegő (Általában Ikrek és Vízöntő) karma mellett - legalább is magyar nyelvterületen - , a leggyakoribb a Víz karma, és azon belül, is a leginkább az un. Rák-karma. Vagyis, a magzat-ellenes és gyermek- és családellenes anyai ági karmikus program a leggyakoribb a magyar nyelven gondolkozó személyek körében. És ez valahol logikus is, hiszen a magyarság a legrohamosabban és a legtragikusabban fogyó nemzet az un. nyugati kultúrkör hagyományos értelemben vett (Mivel az észak-amerikai pl. nem az) nemzetek között. És az is logikus, hogy miért: ugyancsak ezen a kultúrzónán belül, nem létezik a magyarnál sértettebb nemzet. Hát nem csak Trianon miatt! Már a jóval Trianonhoz kötődő, abszurdnál abszurdabb (A tragédia határát meghaladó) események előtt keletkezett himnuszában is, a magyar ember protekcióért esedezik istenhez, hogy nyújtson följe védő kart, ha ő küzd a (külső) ellenséggel! És azt mondja ebben a himnikus képzeletében a

magyar ember saját magának, hogy megszolgált már a múltat és a jövőt, ami kész metafizikai nonszensz. (Szamárság!) Vagyis, ez a jellegzetesen ellenséges magyar "sors-képzet" teljesen, de teljesen ellentmond a személyes tapasztalás és egyéni külső és belső munkálkodás útján történő egyéni megváltódási képességek megszerzési szükségességének.

Nehogy azt képzeld kedves olvasóm, hogy ez vicc, vagy vagánykodó, un. poszt modern szociál-liberalista nemzetellenes ironizálás! Egyáltalán nem az, mert még azok a jobb oldali magyarok is, ha a szövegnek megfelelő szomorúsággal is, vagy éppenséggel dacosan eléneklék szilveszterenként, vagy március 15-i ünnepélyes hangulatban ezt a himnuszt, teljesen ártatlanul, de végeredményben keményen fenntartják és a szó szoros értelmében be idézik az életükben ama balsorsnak a képzetét, amely őket űzi nem csak képzeletben, és amelyről oly meghatódott átéléssel énekelnek. És még csak az sem az igazi baj, hogy már csak ezzel a himnusz-énekléssel is folyamatosan beidézett balsorssal telt életben, a szociális segélyekből élő magyar cigányokon kívül, csak a vallásos örülteknek és a misztikus zavarodottaknak támad kedve, a "maximális magyar standardot képező" két utódnál többet gondolni és nevelni. Hagyjuk a steril értelmiségieknek a szociológiát, mert, akárcsak a pszichológia, az sem oldott meg eddig még semmi lényegeset. A baj az, hogy a sértettségi (Tűz) karma által vezérelt lélek, képtelen az igazi odaadásra, az osztódásra. Pontosabban: a baj az, hogy a sértettségi karma által vezérelt lélek, egy olyan parányi szellemi szikrából táplálkozik, az abszolútumnak egy olyan infinitezimálisan kis szilánkjából, amely éppen csak, hogy pislákol, és eleve nem érti Jézus azon aforizmáját, ami szerint, "Akinek nincs attól elvételik, és akinek van, annak adatik." Nem érti, azt, amit a külvárosi sportklub edzők is értenek, miszerint minél többet adsz magadból, annál többet kapsz vissza helyette.

Gyermekkorában hittanra nem járó, akkoriban éppen érettségiző, tűz karmás barátom kérdezte tizenhét évvel ezelőtt, hogy nincs-e baj a Jézusi mondat logikájával? Elmagyaráztam, hogy miért nincs. Látszatra – az eszével! – megértette. A jelenben évek óta együtt él a gyönyörű élettársával. – De még mindig gyermek nélkül...

Nem is tudom, hogy egyáltalán láttam-e már tűz-karmás személyi horoszkópot, jellegzetesen vízkarma – tehát áldozati karma – nélkül? Ezeknek az embereknek a nagy része, csak végső kétségbeesésükben képesek az áldozatra. Esetleg hamis áldozatokat hoznak folytonosan. (Pl. agyon dolgozza magát a divatos, de mélyen természetellenes életvitelének, vagy éppen az egyéni rögeszméinek a feláldozása helyett.) A legtöbb tűz-karmás (magyar!) nő például meggyőződéses szingli-hívő, még ha nem is vallja ezt be nyíltan, és akkor is, ha egy vagy maximum két gyermeke van. Sőt: a feleségem, első "ártatlan" viccei a szingliség humoros megengedéséről szóltak, miután el hagyott minket. Amennyiben az illető hölgy egy, ne adj Isten: két gyermekes anya, akkor majdnem száz százalékos, hogy azt, vagy azokat egyedül neveli ("természetesen"!), mivelhogy rég elvált, és abból az egyetlen házasságból is, úgy megtanulta a férfi-leckét (Annyira meggyűlölte a benne levő sérült férfinak engedelmeskedni nem akaró külső férfit: a férjét.), hogy egy életre elege lett belőle. - Nehogy azt képzelje valaki, hogy ezeket a sorokat, erkölcsös magasságból, cinikusan írom. A múlt nyáron, amikor a jelenségre felfigyeltem, egyfolytában majdnem kizárólagosan csak harmincöt - negyven év körüli, egy gyermekes, Oroszlán karmával rendelkező nők számára készítettem horoszkópot, és a sors áldásának tekintem, hogy két, a húszas éveiben járó hölgy számára is feltárhattam a személyi sors-programokat, mert azoknak azóta már kisbabája van. Lényegében viszont, okom sem lenne, még az iróniára sem, mert azok a húszas éveik végén, harmincas éveik elején járó Tűz-karmás hölgyek, akik hozzám fordulnak segítségért, a legnyíltabb jóhiszeműséggel és őszinte feltárulkozással mesélik el, egy – egy számukra kétségbe ejtőnek bizonyult látogatásukat olyan volt barátnőiknél, vagy osztálytársuknál, akiknek éppen gyermeke született. Segítségemben reménykedő, őszinte jóhiszeműséggel mesélik el azokat a számukra "megrázó" élményt nyújtó pillanatokat, amikor szemtől szembe találkoznak azzal a lehetőséggel, hogy potenciális anyaként, mihelyt a női sorsuknak ez a része beteljesedik, többé már nem róluk fog szólni a fáma, nem ők lesznek a család, vagy a barátok figyelmének a központjában, hanem a gyermekük! Azt, hogy nem ők lesznek fontossági sorrendben az elsők, nem hogy a szerelmük - férjük, vagy mások, de még a maguk számára sem és ezt tragédiaként élik meg! Ők mondják – írják le őszintén, hogy ez a gondolat (A gyermek számára átadni az ismerősök érdeklődési fókusz pontját az élet-színpadon.) számukra egyenesen és egyszerűen iszonyatos. És felfoghatatlan és elfogadhatatlan. – Nem túlzok! Bárkinek meg tudom mutatni név nélkül ezeket a leveleket.

Ami óta csak tudom magam, az én anyám is fennen hirdette azoknak az ismerősöknek, akik bíztatták, hogy szerezzen nekem egy apát, hogy neki aztán elege volt a férfiből egy egész életre. Aztán férjhez ment egy Oroszlán jegyű, erősen sánta emberhez, aki titokban Adolf Hitlernek és a német faj felsőbbrendűségének volt a híve. Kemény, mindig főnöki beosztásban dolgozó, nagy eszű férfi ember volt a mostoha apám, akinek nem tudom, hogy megköszönhetem-e azt, hogy nem hagyta az anyám kényeztető nevelését érvényesülni, mondván, hogy nem lesz jó a fiú gyermeknek ha nyápiccá nevelik, de ugyankor a pusztaság létével is, rettegésben tartotta a lelket, mindaddig, amíg huszonnégy éves koromban, kétségbeesésemben úgy állon nem ütöttem, hogy neki hanyatlott a konyhaszekrénynek. Amikor végre megértette, hogy lejárt az ideje, mert többé nem terrorizálhat egyikünket sem a fizikai fölényével, meglepően lecsendesedett. Én meg kimentem az akkor még le nem bontott házunk belső udvarára néző fa-tornácra és attól, hogy a hirtelen előállt szükséghelyzetben az anyám által belém nevelt gyávaságomat le győzve, éppen az ő testi épsége megvédelmezése érdekében harcolnom kellett, a korlátot át hajolva, húsz pecig hánytam (rókáztam). De most nem ez a lényeg, hanem az, hogy nem csak én, de ez, az erős akaratú férfi sem volt képes az anyámat rávenni arra, hogy a fogamzásgátlási trükkjeit tegye félre és fogadjon és szüljön az életbe legalább még egy gyermeket. Így maradtam egyke.

Ritkán, de mindennek az szöges ellentéte is létre jöhet, amikor a tűzkarma, erős vízkarmával, de különösen Halak jellegű karmával párosulva, a teljes önfeladást, a folytonos és személytelen áldozati állapotot, a mazochista mártírkodást

eredményezi, amely készítés a nők esetében azzal is járhat, hogy egymás után szülik ugyan a gyermekeket, de mindenféle elvárást (magatartást) és igényességet nélkülözve a nevelés minőségét illetően. Sőt: néha a gondozást illetően is! Ilyenkor kész blaszfémia gyermekáldásról beszélni, mivel a magukat egyenesen a gyermekek szolgájának (Olyannal is találkoztam, hogy: barátjának...) tekintő érzelgős szülőket már kora kamaszkorukban, éppen hogy le nem köpő gyermekek, valóságos pszichológiai terrornak és tortúrának vetik alá az áldozati állapotban mártírkodva kéjelgő szülőket. Sőt, még az is előfordul, hogy testi tettelegességig elmenően, megadják a „szegény áldozatkész szülőkn”, amit egy ilyen ostoba és felelőtlen nevelés után, az isteni igazság szerint (A fejlődés és az abszolútum törvénye szerint), végül is megérdemelnek... Ezeknek a személyeknek, az egoisták ellentétéként, semmiféle érzékük nincs a határokhoz, az arányokhoz, vagyis a tényleges felelősséghez és a szellemi hierarchiához. Ezek jó embernek képzelik magukat, amiért hagyják, hogy, nem csak a minőségtelenül szaporodó gyermekeik, de mindenki, aki csak teheti, őket kismimizze, kizsákmányolja és folyamatosan megalázza. Az Isteni igazság, a fejlődés, a Polaritás és a Kiegyenlítődés egyetemes törvényei alapján viszont, egyik véglet sem jobb, vagy értékesebb a másikinál. És ennek a bizonyítéka az, hogy mindkét fajta mentalitás, ugyanazokat a betegségeket eredményezi. (A fentebb említett Oroszláni betegségek mellett, amelyekhez még az arcüreggyulladás is társul, a vérnyomás és a vérképlet elváltozásainak a gondjait, valamint a szokásos migréntől, az elviselhetetlen fejfájást, a fejsérüléseket és a gyakori hüléseket a Kos-karma esetében, valamint a szemgyengüléstől, a hályogosodáson át a máj- csípő és combproblémákat a Nyilas karma esetében.)

És az is még hagyján, hogy nem a víz, vagy a kimondottan Rák elemekkel keveredő tűz karmások számára találták fel azt a székelly mondást, miszerint „egy gyermek nem gyermek, két gyermek is alig gyermek, három gyerek az már kezd gyermek lenni.” mivel, náluk a persze, számukra „megfelel” partner (élettárs, férj, feleség) megtalálásának, bocsánat: az ő általuk történő kiválasztásának a kérdése, vagyis az eleve kudarcra ítélt partneri és házassági viszonyok „problémája” ennél sokkal, de sokkal fontosabb. (Ezért, manapság a tűz-karmás nők általában el sem érkeznek az egy-e – avagy kettő gyermek kérdéséig.) Horoszkóp rendelőként nekik teljesen logikus, hogy ők 35 – 38 évesen is, még mindig a „nekik megfelelő” partnert keresik, és csupán a körmükre égő gyertya és a fogyó idő miatti kétségbeesésükben léptek túl azon a tüzes göggyükön, hogy az asztrológuson keresztül a sorstól megkérdezzék azt, hogy már mikor szándékszik belépni az életükben az, az ők „tiszta” lelki hívásának valamiért makacsul ellenálló, számukra rendelt nő, vagy férfi... – Miután persze, nem bizonyult eléggé „tisztának” a korábbi három – négy – tíz, vagy tizenöt szerető, férj, vagy élettárs. -, és buta értetlenkedésnek és kekeckedésnek veszik, azt, amikor megkísérlem elmagyarázni, hogy olyan „tiszta”, vagyis általuk kezelhető, de őket mindenáron boldoggá tenni akaró férfi, vagy nő, aki az ők karmikus partner- alárendelői készítéseiket túrné, nem létezik a valóságban, mert nincs is ahogy létezzen.

Kezdve attól, hogy mindenkinek van Lilithje és Sárkányfarka és negatív fényzöge a horoszkópban, és végezve azzal, hogy nem csak az ők („megfelel”!) ideális partnerre vonatkozó képzeik természetellenesek, hanem éppenséggel még a más fő-karmával rendelkező személyek képzei sem. Vagyis: még azoknak a személyeknek is, az ide vonatkozó elképzelései irreálisak, akik nem is, az elsősorban a saját személyiségi problémáiknak a rendezési rendeltetés-programjával születtek a világra mint ők.

Ami előtt az önhitt tűz-karmások az asztrológushoz kerülnek, ki kell még derülnön számukra, illetve el kell még fogadják a tényt, hogy nem mindenben tudnak győzni. – A házasságban sem... Ez rendszerint óriásira felfújta személyiségüknek, illetve a tüzes szülők nagy mellényű személyiségének megfelelő csindarattával megrendezett (esküvő...) házasság kötés utáni második, vagy harmadik évben zátonyra futó együttléte követő sorozatos kudarcok után történik meg, amelyekben persze, mindig a másik fél volt a hibás rendszerint, illetve, a kívülről és felülről jött a kibírhatatlan nehézség és persze, a részükről teljesen ártatlanul rájuk szakadó, objektív erő: a misztikus nagy házasságon kívüli szerelem. Egyszerűen ki van zárva az manapság, amikor ezer válási ürügy és hamis ok minden ügyvédi iroda padlóján megtalálható, hogy személyi önismeret, illetve a horoszkóp által feltárt karmikus meghatározódás és sorsprogram-ismeret nélkül, a tűz karmás személyek alkalmasak legyenek egy – egy hosszú távú viszonyra. Arról nem is beszélve, hogy állhatatos családapai vagy családanyai szerepre! Hogy miért? - Azért mert az ők mélytudattalan világa számára az imádott szerelmes társ is legyőzendő, ellenség, jobb esetben, ellenfél: az ő fényességes személyiségét potenciálisan beárnyékoló konkurencia, akit vagy mint ellenséget, vagy mint ellenfelet, de mindenképpen le kell győzni. Vagy ő győz, vagy a partner. - Ha a férfi az erősebb fél, akkor a feleség vagy megszökik, vagy a világ előtt hűséges csinibaba, miközben otthon, alázatos szolgája lesz, de soha nem lehet a férfit méltóan kiegészítő, vele egységesülő partnere. Ha a nő az erősebb fél, akkor, ha nem kényszeríti válásra a férjet, előbb, vagy utóbb, de menthetetlenül papucshöst farag belőle.

És amennyiben a tűz-karmás személy partnere, a tűz karmának a fent le írt kevésbé dicsőséges oldalának – Tehát, a vissza húzódásnak, a félnék gyávaságnak, az akarat- és személyi érvényesítési képtelenségnek - a változatát testesíti meg (És a rezonancia törvénye alapján, csak ezek a változatok lehetségesek), vagyis, ha eleve harcra képtelen, akkor még rosszabb a helyzet. Akkor egyenesen unalmas lesz a kapcsolat s a partneri viszony, amihez aztán a tűz karmának az elnyomó változatát öröklő személyek, minden ürügyet meg kell keressenek, ahhoz, hogy felszámolhassák. Hiszen egy ilyen gerinctelen „kapcarongy”, hogyan közvetíthetné az ők kiválóságát, rendkívüliségét, fényességét?

Mondom, kívülállónak (kevésbé sérültnék) nevetséges és erkölcsileg elítélendőnek tűnik ez a pszichológia kutatási területén és hatáskörén kívül rekedő, mélyen rejtett karmikus tudati és személyiségi probléma, de azok számára, akik vele születtek, nagyon is komoly – Gondoljunk csak bele: az összes szívprobléma és hátgerinc (és lapocka-) és minden hátfájdalom - probléma, a szívritmus zavaroktól és szívideg rendellenességektől, majd a szívinfarktustól a gerincsérvekig és a végzetes gerinctörésekig ész az arc- és homloküreg gyulladásokig, mind a fent leírt, veleszületett

téves mentalitásra, illetve az anyáknak az önértékre vonatkozó mélytudattalan feszültségeire és zavaraira utalnak. És e bajok valamelyikével a világra született gyermekek állapota, mind az édesanyának a foganás időszakában átélt, de a külvilág előtt rejtett, maximálisan sérült öntudatára utal, és még annál is nehezebben meghaladható gyakorlati és elméleti (teoretikus: Isten-látási) életfeladatokat jelent. És persze, nem mindig csak Rák, illetve víz-karmával jár együtt a tűz karma, hanem majdnem ugyanannyi esetben, levegő, vagy éppenséggel föld-karmával is. Első esetben a csavarosan misztikus és a humanista-liberális feminista eszméket szülő materiális – tudományos (pszichológiai) elméletek tárháza kimeríthetetlen arra vonatkozóan, hogy miért szükségszerű a tűz karmásoknak az egójukat túltengtetve, mindenki, akit csak lehet és hagyja magát letiporni, illetve, magukat a jelentéktelenség szobrának beállítva, még akkor sem harcolni, amikor valakik a családi házat veszik el a saját és a gyermekei feje felül fedelestől! – Az egyik Kos- és Oroszlán-karmával rendelkező rendelőmre, nem csak hogy késsel, hanem írd és mond, karddal (sic!) is rátámadt a volt felesége, majd úgy el vált tőle, hogy mind a két (a férfi szüleitől öröklött) házat magával vitte...

Második esetben (Föld karmával párosultan), a végtelen külvilági ürügyekkel és határtalan objektív körülmények leírásával találkozunk, amelyek mind azt hivatottak magyarázni, hogy a tűz-karmások miért kell állandóan veszekedjenek, vagy sértődöttek és „súlyosan” hallgassanak sőt: néha kegyetlenkedjenek, és a pusztá testi épségük megvédése érdekében mindenféle pszichikai, vagy fizikai terror-veszélyt jelző védelmi körülményt és állapotot létrehozzanak. Illetve, arra, hogy miért is nem nyithatják ki az életben egyszer is a szájukat a saját személyük, vagy legalább a családjuk érdekeinek a védelmében? – Higgyc el nekem az olvasó, hogy az utóbbi, még az előbbinél is rettenetesebb, ti., az, az állapot, amikor az egyik családtag ennek a folytonos külvilággal szembeni mamlaszkodásnak (balekségnek) az elviselője.

Lám, nekem is, ennyi év karatézás és ennyi év horoszkópértelmezés után, még mindig nehéz elkapni az arányos viselkedést, és képes voltam Budapesten menekülőre fogni a dolgot, amikor egy kölcsönkért autót vezető tizenkilenc éves suhanc behúzott a Ladám elé, megállt bal felől és integetett a volán mögöl, hogy száljak ki egy kis baléra. – Fél kezemmel, vagy fél lábammal elintézhettem volna, de én mégis fölényesen tovább hajtottam, a visszapillantó tükörben észlelve bosszúsán, hogy a nyilván, nálam is jobban sérült karmikus tudattal rendelkező fiatal gyerek üldözőbe vett. Nem is hagyta abba, amíg én a belső visszapillantó tükör alatt megvillanó piros stop-lámpa fény hatására hirtelen nem fékeztem, amire a vezetésben gyakorlatlan fiatalember, aki engem figyelt és nem a stoplámpát, úgy belém hajtott, hogy két hónapig jártam itthon a biztosítóhoz, amíg az autón esett kárt kifizette a Hungaria – Alliance. – Tudomásul kellett vennem végre valahára, és lehetőleg egész életemre, hogy nem lehet az öntudatnak az arányos kifejlődését szolgáló, sorsprovokációk elől elmenekülni. Illetve, lehet, de a hosszú távú következmények drasztikusabbak lesznek, mint a provokáció időpontjában felvállalható kis harc. Jézus azt tanácsolja a tűz-karmásoknak, hogy: „Amennyiben azt kéri valaki tőled, hogy menny el vele egy mérföldre, te menny el kettőt.” Figyelem! Nem azt tanácsolja, hogy menny el vele heted hét országon túl, hanem azt, hogy menny vele tovább, mint ameddig ő eredetileg kéri, annak érdekében, hogy útközben teljesen – tehát kauzálisan! - kideríthesd: miért is volt szükség erre a kényszer-sétára, vagy ügetőre. És így van ez a kényelmes humanista tudatukat, illetve a sérült öntudatunkat zavaró, harcra való felszólítások esetében is.

Fel hívnám az olvasó figyelmét arra, hogy a fenti provokáció - változatok leírásakor nem un. semleges és objektív megfigyelőként dolgoztam, hanem nagy mértékben a régi ön-magamról, a karmikus magomról is írtam. A személyes megtapasztalás és átélés, a személyi megismerés ugyanis nagyon lényeges a tűzkarma – a személyi öntudat kialakulása esetében. És úgy érzem, hogy még rengeteget írhatnék, de az élet nem csak elméletből, hanem gyakorlatból is áll. Főként, ha az én a Víz karmám és Levegő – karmám szerinti tudattalan meghatározódásaim miatt, jól tönkretettem az emésztési rendszeremet, rá húzva még a Skorpíó meghatározottságaimmal egészen a végbélnyílás helytelen működéséig – az aranyéig – majd a lényegét felismerve, a gyógyuló félben levő betegségeim mellé nagy családot alapítottam egy olyan feleséggel, aki nem csak a Tűz-karmámban, hanem majdnem mindenben, még a Mérleg-Lilithem által jelzett szerelmi – szexuális karmámban is az ellentétem. - Neki ugyanis, nincs a horoszkópjából kiolvasható, Szerelmi – szexuális kiegyenlítődési karmája, miközben az ide vonatkozó, néha velem is közölt álmai és a férfiak társaságában időnként észlelhető elpirulásai, azt jelzik, hogy motoszkál benne egy olyan kisördög, amely a családot veszélyezteti. Egy dolog viszont egészen komolyan kiderült számomra az utóbbi napokban: a legnehezebb alkímiai művelet éppen a személy öntudat átalakításához, a nyers individuális öntudatnak az arany – arányos öntudattá változtatásához kapcsolódik: az un SUBLIMATIO. – Nagyon szubtilis kérdésekről van itt szó tehát, amelyeknek a belső felismeréséhez igen nagy fegyelemre és éberségre van szüksége a megváltás – megváltódás útján járni szándékozó személynek. Hiába, hogy a kívülállónak könnyű dolga van a tűz karma személy erkölcsi problémáinak a megítélésével szemben, mert éppen arról szól ez a karma, hogy a megtestesítőjének (Engedékeny női kifejezéssel: áldozatának) éppen hogy a legnehezebb dolgai közé tartozik a saját, vele született tüzes bajainak, személyiségi problémáinak az észrevétele, megnevezése, fel- és beismerése, és a beismerést – a magunkra vételt – követő lelki aktus után, a hibák gyakorlati kiigazítása (kiegétesése)! Ezért mondja Jézus, hogy ne ítélkezz mások fölött, illetve, hogy ne keresd mások szemében a szálkát, mert amikor ezzel foglalkozol, egészen biztos, hogy egy nagy gerenda lóg ki a te szemedből is. És ha az alkímiánál tartunk, vegyük észre azt is, hogy mily csodálatosan szól hozzánk az anyanyelvünk ebben a kérdésben is. Egészen biztos vagyok abban ugyanis, hogy nem véletlen az arányos szavunknak az arányos fogalmunkkal való mély hangzási rokonsága! A Szaturnusz által képviselt felelősségtudat és önmérséklet – ön fékezési képesség! – nélkül, lehetetlen az arany öntudat alkímiai kialakítása.

Csíkszeredai hegyalja: Szécsen, 2009 augusztus vége.

* * * * * UI.

Ez volt tehát még a Szűz havának az elején és amikor ezt az utóiratot ide beékelem, a Skorpióban járunk. Óriási a különbség van a nyári spirituális teljesség-érzetem és a mostani, valljuk be őszintén: megtört lelki állapotom között, amikor az életem legerősebb sértettségét igyekszem, próbálom valamiképpen kiheverni és feloldani. Az utóbbi hetekben, eddig soha nem tapasztalt karmikus lelki, szellemi és spirituális mélységekbe voltam ugyanis kénytelen a Skorpiói csápjaimat benyújtani, annak következtében, hogy a feleségem, minden probléma- jelzés nélkül, hirtelen elhagyta és ezzel ketté osztotta a családot, és arra kellett elsősorban spirituális és racionális erőfeszítéseket tennem, hogy egyáltalán megértsem azt, hogy valójában mit is tett a feleségem, hogy mibe kerültem bele most, az én gondozásomban levő gyermekekkel, akiknek töretlenül és zavartalanul kell biztosítanom, nem csak a biztonság és folytonossági tudatot, hanem az ugyancsak zavartalan iskolába-járási lehetőséget is. Valamiképpen meg kellett értenem, hogy miért követte el a volt feleségem, nem csak velem, hanem végső soron, elsősorban önmagával szemben is, azt a sok – sok titkos és alattomos csalást és áruást, az a nő, akivel hosszú nappalokon és éjszakákon át szerelmeskedve, nemzettük a gyermekeinket? Hogy miért kellett elkövetnie az Oroszlán jegyében született és az Oroszlán - Napjára ráragadt Holdjával, elsősorban önmagával, de velem szemben is, azt amit soha nem képzeltem volna, hogy bárki is az én környezetemben – családomban valaha is elkövethet. És most, e rehabilitációs időszakban, nem tehetek egyebet, mint megköszönni az égietől (Isteni mag – önmagamtól, felettes én-emtől?) azt, hogy a családi tragédia előtt megismerhettem és megérthettem azt, amit a világon előttem senki meg nem értett: a Tűz-karma metafizikai lényegét és eredetét. Megköszönni a tüzes sorserőknek, hogy ide, ebbe a szellemi regenerációt követő testi regenerációra kész, immár minden szempontból nyugodtabb lelki állapotba, ha átmenetileg is, de átvezettek. E spirituális megvilágosodást követő, részletes tűz-megismerésnek köszönhetően ugyanis, megőrizhettem legalább a lelki és a testi egyensúlyomat, ami ezekben a hetekben életfontosságú volt. Erről tehát azt el tudom mondani, hogy a rengeteg, hirtelenül rám zúduló feladat miatt, csak most, novemberben jutottam oda, hogy a gyermekekkel lebontsuk és elégezzük, a szeptember 6-ikán este magára hagyott, és azóta a Hargita lábánál fújdogáló paszátszelek és a városban alig érezhető csíki kisviharok által szétszaggatott családi sátrunkat. Mivel viszont jó meleg volt kipróbáltam, hogy milyen lehet a Hideg-patak által nem rég újra feltöltött halastói víz. - Kitűnő! Úszni persze, azért most nem úsztam benne (Majd kora-tavasszal), de előbb óvatosan magamat bemártva, utóbb már a partról szöktem nagy fotelos bombákat a csecsemő mirigyem fölötti mellkasi homorulatomig érő hideg vízbe. De az orvul-elhagyás miatti tudati sérülésem megszüntetéséhez és az öntudati integrációnak egy, a korábbihoz képest sokkal magasabb szintű és biztosabb megszerzéséhez nem tudom, hogy mennyi időnek kell még eltelnie. A megismerési folyamat hiányzó részeit és a szakadás drámája által elindított, remélhetőleg a teljes újjászületésemet célzó további megvilágosodások eredményét, a Víz-karmáról és a Föld-karmáról szóló tanulmányomban írom meg a következő hetekben.

* * * * * UI. 2 2010 szeptember 19.

... És óriási különbség van az egy évvel korábban átélt öntudati-trauma utáni és a mostani lelki és spirituális állapotom között. Sértettségi állapotomból kifolyólag, annyira haragudtam hetekig, sőt: hónapokig is, tudattalan érzés- és gondolati világom szintjén a volt feleségemre, hogy annak érdekében, hogy ne emeljem magasabb szintre a spontán haragomat és az új, számomra sokáig elfogadhatatlan csonka - családi állapotunk miatti neheztelésemet, illetve a volt feleségemhez ítélt gyermekeimmel szembeni felelősség-fosztottságommal szembeni spontán érzéseimet, kénytelen voltam lemondani a meditációkról, és mindig csak a napi, vagy másnapi gyakorlati apai – szülői feladataimra, illetve a személyi horoszkópok minél jobb elkészítésére és a tanulmányok megírására összpontosítani. Ezzel sikerült ugyan elkerülni az így létrejötté „szégyenteljesebb” hasadást és újabb, esetleg gazdasági jellegű családi drámákat, illetve elérni azt, hogy nehezebb sorskörülményeket ne idézzen be az életünkbe, de a bizonyos mértéken felül feloldani már nem tudott, időszakos személy-ellenes (Volt feleség - ellenes) és a sors-ellenes (Isten-ellenes) neheztelések miatt, természetesen a hűléses betegségek csak el - el kaptak a tél folyamán. Mivel csak kimondottan, az időnként nyílt haragvadásokig is eljutó nehezteléseimmel nem tudtam elbánni - És azok is csak olyankor lettek úrrá fölöttem, amikor azt kellett tapasztalnom, hogy az egyes nő nemű ismerőseim, de különösen a nő nemű hivatalnokok, nem hogy semleges álláspontot vesznek fel az ügyben, de egyesek még célozgatnak is arra, hogy esetleg mégis csak én követtem el valami olyasmit, ami miatt a volt feleségemnek annyira elege lett belőlem, hogy még a hozzám ítélt gyermekeit is elhagyta, sőt: akkor még különösebben, amikor Emő szemmel is jól látható jelét adta annak, hogy mennyire nem érdeklik, nem csak a nálam levő gyermekeknek a lelki, vagy a testi egészsége, de az ő gondozásában levőket is hullői közömbösséggel elhanyagolja, és végeredményben meg akar szabadulni azoktól is. -, de maximálisan igyekeztem el nem követni semmi féle felelőtlenkedést és természetesen semmiféle csalásnak, vagy öncsalásnak a luxusát nem engedtem meg magamnak, négy hónappal a tragédia után, megláthattam a sorsom kegyelmét is, egy olyan, kiemelten és többszörösen tűz karmával, de ugyanakkor erős tűz-karma legyőzési potencialitást is biztosító Oroszlán-Ascendenssel is rendelkező, és maximális gerincességre törekvő és ráadásul gyönyörű-szép, értelmes, és Emőnél is fiatalabb lelki társban, akit a gyermekek is, erősen és hamar megszerettek, annak ellenére, hogy ő sem kényezteti őket és nem udvarol nekik, akárcsak én. Azon, hogy leírom-e azt is e tanulmányba, hogy Viola Emőnél is fiatalabb, sokat gondolkodtam, nehogy éppen a tűzkarma legyőzési képtelenségemre utaló, hiusági jelnek vegye ezt valaki, de azért döntöttem úgy, hogy ezt a fizikai „valóság-elemet” is leírom, mert érdekes módon, egy héttel a Viola megérkezése előtt, karácsonykor Emő, nem tudni miféle spirituális indíttatásra – sugallatra - még azzal próbálkozott, hogy ezen a szinten növelje bennem, illetve, hogy próbára tegye bennem a spirituális öntudat kérdését: Azt írta az én portálomra feltett „karácsonyi ajándékába”, hogy számára egyenesen

kötelező volt elhagyni egy olyan totykos vénembert mint én. És lám csak: a nála sokkal szebb és fiatalabb Viola nem talált magához méltatlannak... – Szóval, mindenki csak ilyen lelki társat kapjon! Legmerészebb álmaimban sem mertem volna gondolni, hogy létezik egy ilyen szép és értelmes nő, aki képes engem a két, sőt: időközben háromra nőtt, általam gondozott és nevelt gyermekkel annyira megszeretni, hogy az otthoni kényelmes életét ott hagyja, még egyszer mondom: „csak” azért, hogy velem és a gyermekeinkkel együtt élhessen. És ha netalán tán, valamiféle csoda folytán létezne is ilyen a világ valamely messzi táján, gondoltam néha mégis, azzal egészen biztos, hogy nem találhatjuk meg egymást, hiszen nem csak, hogy nem tudhat magyarul, de ha mégis tudna is, gőze nem lehet arról, hogy létezem.

Persze, Violával sem ment minden egyből úgy mint a karika-csapás, és az, hogy ennyire komoly lelki társai vagyunk egymásnak, csak a nyár közepén, egy – egy erős, és külön - külön megélt, karmikus próbatétel közben és után derült ki számunkra, de az a fontos, hogy végre immár egyértelműen kiderült, és így, a harmadik kislányunkkal együtt, akinek a törvény szerinti gondnokságáról és neveléséről Emő lemondott végre az én javamra (Persze, ez csak egy mondattanilag szabályos kifejezés, mivel valójában a Turula javára mondott le, sőt: a mindannyiunk javára!), én is teljesen visszakaphattam másfél – két hónap után az abszolút-tudatomat, vagyis: a tűz-hitemet is, és amellett, hogy egyre erősebbnek érzem magam hétről hétre és a tavaly ilyenkor egyre fogyatkozó fizikai erőnlétemhez képest, nem hagyok ki egyetlen karate edzést sem és ami a legfontosabb: újra merek és tudok meditálni, vagyis a sorsomat és a gyermekeim sorsát és nem különben a Viola sorsát is, az egyetemes megváltási folyamatokkal egységben tudni.

Kedves Olvasó! Amennyiben ezt az írást olvasod, talán arról is van tudomásod, hogy író-asztrológusi életművemnek az egyik legfontosabb része a nagy lélegzetű, az élet alapjainál álló és a sorsunk alakulását közvetlenül is befolyásoló Egyetemes Törvényekről szóló tanulmányom. E tanulmányban szereplő harmadik törvény, a kiegyenlítődés törvénye, személyünkre és életünkre vonatkozóan, arról is szól többek között, hogy e törvény alapján semminek, még az ilyen fontos olvasmányoknak sem vehetjük tulajdonképpen a hasznát (tehát a boldogulásunk és az egészségünk: a megváltódásunk szempontjából), amennyiben nem adtunk mi is valamit cserében, az információért, illetve nem járultunk hozzá gyakorlatilag is másoknak az információhoz való jutásért és a személyi vonatkozású lényegi információhoz való hozzá jutásunk után, nem hoztunk semmilyen személyes áldozatot. Látod, én áldozatot hozok azzal, hogy ingyenesen közzé tettem ezeket a sokak számára életbevágón fontos információkat amiket, hozzád hasonlóan, nagyon sokan hasznosíthatnának, amennyiben pl. meg rendelnék a személyi horoszkópjukat és ez által a gyakorlatban hasznossá tehetnék amit itt meg tudtak elméletben, de egy sötét lelkű és nem kevésbé sötét múlttal és jelennel rendelkező erdélyi személy, aki magát „anarchista prófétaként” (vagyis hamis prófétaként) határozza meg: az agykáros felesége falú széli viskójában és annak a betegnyugdíjából élösködő Nagy Atilla Puli, primitív rossz indulatában, arra áldozza ideje és energiája nagy részét, valamint az írni- tudása nagy részét, hogy engem szakmailag, és erkölcsileg hiteltelenítsen és ezzel, a négy gyermekes szép családot gazdaságilag tönkre tegye. Nagyon szépen kérek tehát, hogy amennyiben értékesnek és találod ezt az írást, érték-csere és kiegyenlítődésképpen, mindössze annyit tégy, hogy most azonnal kattints rá a következő linkekre, amelyben arról írok, hogy milyen indíttatással lettem asztrológus, és hogy igazából miért is szeretne Attila - Puli a cinikus rágalmazásaival, gazdaságilag tönkre tenni: <http://www.scribd.com/szilardk/d/62752670-Kozma-Szilard-Nagy-Puli-Attila-sarlatanozasa-hatekony-kovetkezmenyei> http://kozmaszilard.com/category/az_ellenseg/ Hálásan köszönöm, barátsággal: Kozma Szilárd